

Antifosfolipidový syndrom je autoimunitní onemocnění charakterizované přítomností antifosfolipidových autoantiláttek v séru, které jsou schopny vázat se na fosfolipidy a fosfolipidy vázající proteiny na membránách endoteliálních buněk, trombocytů, či monocytů a navozovat tak koagulační stav a snížit hladiny antikoagulačních faktorů.

Diagnostika je založena na laboratorních a klinických kriteriích. Laboratorně se stanovuje lupus antikoagulans a antifosfolipidové protilátky různých druhů. LA se stanovuje pomocí série koagulačních testů, u kterých při pozitivitě dochází k prodloužení koagulačních časů. aPL se stanovuje metodou ELISA.

V těhotenství je APS charakterizován placentární insuficiencí, předčasnými porody, intrauterinní růstovou retardací, pre-eklampsií či poruchou invaze trofoblastu, jeho růstu a funkce. V současné době je lékem volby heparin v kombinaci s nízkými dávkami aspirinu. U pacientek, které nejsou gravidní se užívá warfarin v dávce, při které jsou hodnoty aPTT 2-3.